

2.

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

NEDĚLE 15. 6. 2025 *Fabrika* SVITAVY 2025

ÚVODNÍK

Čarokrásné ráno, Dětská scéno (rým haha). Probouzíš se do dalšího dne plného recitace, divadel a společného bytí. Pro lepší prožitek Ti přináším pár tipů na dnešní den. Nechci však své rady „propálit“ hned. Proto přicházím s dvojím způsobem šířování. Přeji příjemné luštění všem generacím.

Prvním z wellbeingových triků je bezesporu kvalitní pití. K mé neskonale radosti se letos klub Tujátr rozhodl zařadit do své nabídky matcha limonádu (limetka/grep). Rozumím možnému zmatení některých, kteří o matche dosud neslyšeli, nicméně vězte, že se jedná o nápoj podporující zdraví, krásu a kvalitu Vašeho veleváženého organismu. Nebo se to o něm alespoň říká. Po kvalitním osvěžení hrdel jest dozajista třeba vyslechnout také kvalitní recitace. K této bohužel činnosti se váže další má (nevyžádaná) rada. Pokud se v sále kina Vesmír umístíte do první či prostřední řady, bude vám umožněno napnout své údy a předejít tak bolesti kloubů Vašich dolních končetin. Úprk na přestávku pak nebude zahájen nemotorným zavrátáním, ba naopak odplujete s ladností labutí královny a dozajista i ukořistíte místo na lavičce.

Pro náležité praktikování následujícího tipu je třeba změnit své působení na budovu Fabriky. Za užití drobné míry rafinovanosti se Vám po skončení představení zadarí setkat se na místě, kam i král chodí sám s dvěma nositeli řádu člena sboru lektorského. Můžete tak být svědky poutavého rozhovoru a utřídit si tak své myšlenky. Pokud se obsazení oné místnosti liší, nezoufejte. Dozajista se i tak dozvíte něco nového (toto je převzatý tip, pozn. red.).

Guys teď to trošku switchneme jazyk. Další life hack je sezení v Trámu. Jsou tam asi tři lit místa, kde si můžete fr opřít hlavu. Je za nima nějaká stěna nebo co. Musíte tam ale být asap bo jinak jsou seats okamžitě gone. Jestli chcete vidět Travis Scott rybu, tak mango mají v Albertu. Still water už je sice v potoce před fabrikou celkem mínus, ale u can still try it yk. Celkem chill spot je i park za Fabrikou, má to tam mega auru a sídlí tam brr brr patapim. Jestli chcete hitnout balerína cappuccina fázi, tak si můžete číst o semináři B v Deníku DS. Long story short Italian brainrot je už i tady. Don't blame me bby gruls, psaní tohoto úvodníku mě huntilo all night long, fr jsem dropnul fnaf irl.

Doufám, že se Vám podařilo všechny mé tipy rozklíčovat. Na závěr bych Vám snad jen doporučil si to tady prostě užít, je to přeci jen jednou za rok... přeji skibidi den.

Gen Z redaktor

PŘEDSTAVUJEME VÁM...

... LEKTORKY DÍLEN PRO SÓLOVÉ RECITÁTORY

Všem lektorům a lektorkám jsme položili šest stejných otázek:

1. Pokolikáté jste letos již na Dětské scéně? A jaké příjemné vzpomínky se vám s přehlídkou pojí?
2. Čemu se profesně nejčastěji věnujete? A co vás v letošním roce v tomto oboru ne/potěšilo?
3. Když už budete mít ve Svitavách spoustu pracovních povinností, kdy a jak si „ukradnete“ chvíli na klid a relax?
4. Jak trávíte volný čas, když už nemusíte pracovat?
5. Jaké představení či knihy byste doporučil/a účastníkům Dětské scény? A proč?
6. Co byste popřál/a účastníkům Dětské scény, aby letošní přehlídku prožili v duchu „wellbeingu“?

HANA KOČOVÁ

1. Letos jsem na Dětské scéně počtvrté a pojí se mi s ní hlavně radost, sdílení a takový hřejivý pocit sounáležitosti.
2. Studuju dramatickou výchovu, takže se věnuju tomuto oboru ve své praxi, a jelikož jsem profesně za začátku, snažím se pořád koukat a zkoumat různé zákoutí, co se s tímto oborem pojí, a hledat, která mě lákají. Přednes je určitě jedním z nich. Taký mě zajímá ale i divadlo poezie a fyzické básnictví. Zatím jsem si z letošního roku moc užila Pražské poetické setkání - kde pro byla atmosféra wellbeingu velmi výrazná. Momentálně teď nemám zkušenost, která by mě vyloženě nepotěšila.
3. Tak svoje klidné chvíle si budu asi užívat hlavně večer, kdy si vezmeme s přáteli kytaru, něco dobrého a budeme společně zpívat různé táborákové odrhovačky - hlavně doufám, že bude i Batalion. To je při písničkách na přání pro mě jasná volba. :)
4. Venku, nejlíp v lese. To je pro mě ohromně uklidňující. Jinak si vždycky ráda vezmu do ruky knížku, kytaru, nebo si dopřeju čas na mojí jógamatce.
5. Z představení *Mlžnou pohádku*, kterou letos i budete moct vidět na Dětské scéně. :) Z knížek určitě *Co mají pocity rády* - je to třetí kniha ze série *Co dělají pocity*. V téhle knize má každá emoce svůj příběh, do kterého stojí za to nahlédnout.
6. Všem přeji, abyste na Dětské scéně letos potkali nové nebo známé tváře, se kterými budete společně sdílet zážitky, smích a krásné chvíle, na které budete s úsměvem vzpomínat.

ZUZANA TEKELÝ

1. Letos jedu počtvrté. Dvakrát jako účastník a dvakrát jako lektorka. Vždy jsem přijela s pecka partou, tak mě celým festivalem prováděla legrace a příjemné chvíle.

2. Mimo různých jednorázovek, tak stabilně učím loutkářský kroužek a dělám basistku. Na kroužku mě děti těší každý týden svou energií a zápallem a v kavárně zas krátké rozhovory se zákazníky.

3. Pravděpodobně nejčastěji po večerce se známými nad sklenkou dobrého džusu nebo po obědku s knihou.

4. Malování obrazů, procházky s mou kočkou, výlety s kamarády, káva s kamarády, káva sama se sebou, kavička s mamčou, tvoření věcí, opravování věcí, konečné realizace nastřádaných nápadů atd.

5. Na výlet do Prahy bych doporučila od studentů DAMU loutkovou inscenaci *Ze života lemů* nebo *Nebojsu*. Na čtení třeba knihu *Dva plus dva* od Aleny Šimůnkové nebo *Cesta kocourka Chloupka* od Čche Jondžu.

6. Máme tu společný čas, tak ho pojďme zabydlit, ať je nám tu všem dobře, jako doma na gauči.

AGÁTA MAŠKOVÁ

1. Na Dětské scéně jsem potřetí, ale skoro s desetiletou pauzou, naposledy jsem tu hrála se souborem a recitovala. Je to tu pro mě tedy příjemně staronové a nostalgické, znám tu mnoho lidí.

2. Momentálně jsem v prvním ročníku na KVD DAMU a také v prvním ročníku na bohemistice FFUK, takže se snažím nějak propojovat tyto dva obory a přemýšlím, co z toho ještě vznikne. Letos mě potěšilo, že o přednes a dramafák je stále větší zájem, že přehlídky pořád fungují a že jsou stále lidé, kteří pro tento obor žijí. A to hlavně díky prvnímu strávenému roku na KVD.

3. Asi večer na pokoji s knížkou nebo v kavárně, i když volný čas asi budu trávit i doháněním psaní seminárních prací do školy.

4. Spím. Dělám jakoukoli kreativní činnost, co mě zrovna napadne. Jsem s kamarády nebo s mamkou. Nebo i s knihou!

5. Moc mě potěšila a inspirovala kniha *Tam uvnitř něco je* od Tomáše Peřiny. Hlavně vizuálně mě hned upoutala, jsou to takové koláže a básně pro mladší, ale vlastně i pro jakoukoliv věkovou kategorii.

6. Všechno si užijte, jak nejvíc můžete a buďte na sebe i na sebe navzájem hodní!

ANETA MIKUŠTÁKOVÁ

1. Na dětské scéně jsem letos úplně poprvé. Cítím se zde ale velice komfortně. Všude kolem jsou známé tváře a ze všech vychází nadšení a dobrá energie.

2. V této chvíli jsem studentkou na DAMU v oboru výchovné dramatiky a zároveň studuji také na OSU bohemistiku a germanistiku. V praxi se proto teprve stále rozkoukávám, ale do budoucna bych si přála zaměřit se na recitaci a propojovat studium literatury s LDO. V tomto oboru mě těší stálý zájem mladých lidí o umění a jeho rozvoj.

3. Dnes jsme si všimly kavárny FIKUS, která vypadá velice klidně a relaxačně! Takže tam asi zavítáme! Dále určitě slunečné počasí, odpočinek venku na lavičce a večerní posezení na pokoji se spolubydly!

4. Jdu si zaběhat, trávím čas s rodinou, zajedu za babi a dědou a povídáme si, co je nového! :) (Tento víkend jsme třeba u babi na zahrádce sbíraly jahůdky.)

5. Ráda bych doporučila představení *Jeden a jeden a jeden* od divadla NIE. Je to krásný počín! Skupina mladých inspirativních duší, které chtějí předávat publiku radost z přítomného okamžiku.

6. Hlavně no stress! Pojďme si to tady společně hezky prožít a načerpat energii!

DENISA KAFKOVÁ

1. Na Dětské scéně jsem letos podruhé a mega se na ni po loňsku těším! Celá loňská přehlídka je pro mě jedna velká příjemná vzpomínka, ale jako favority musím asi vytáhnout, jaká speciální atmosféra se přehlídkou nesla, neuvěřitelnou koncentrací skvělých představení, nebo to, kolik koček jsme různě po Svitavách celou dobu potkávali. Doufám, že tu budou i letos. :)

2. Nejvíce se teď věnuju asi autorskému divadlu s vysokoškoláky a dramafáků s dětmi na druhém stupni základky. Tam se spolu snažíme přijít hlavně na to, jak spolu existovat co nejhezčím způsobem a jak se nebát sdílení <3. V autorském divadle se studenty se věnujeme... no... autorskému divadlu. Hodně mě tento rok těší, jak se nám na DAMU daří spolupracovat s ostatními katedrami (lektorské programy pro představení činoherci

v Disku, festival NADAMU, atd).

3. Nejvíce volných chviliek budeme mít asi po večerech, které nejspíš strávíme s ostatními lektory někde na pivu, s kytarou, nebo sledováním teleshoppingu. xd

4. V lese, na horách, v kině, u dobrého jídla s kamarády, na koncertech. Někdy jen tak ležím v posteli a čtu si. Nebo spím. :)

5. V neděli tu budou hrát děti z Litvínovské ZUŠ *Mlžnou pohádku*. Poprvé jsem ji viděla vloni na podzim a doteď ve mně zůstává. Určitě je to jedno z mnoha představení letošní DS, která budou stát za to. Tak před týdnem jsem dočetla *Úsvit skřítně* od Suzanne Collins. Pokud jste fanoušci *Hunger Games*, tak se vám určo bude líbit. A pokud nejste, tak před sebou máte čtyři knihy, než se dostanete k téhle, a určitě se vám taky budou líbit.

6. Hlavně aby do všeho vstupovali s radostí a otevřenou myslí a aby si přehlídku užili po svém tak, aby se cítili co nejlépe.

HANA KUKUTSCHOVÁ

1. Na Dětské scéně jsem podruhé. Minulý rok byla pro mě plná novinek, inspirativních momentů a společných zážitků s ostatními účastníky.

2. Studuji druhý ročník výchovné dramatiky, tudíž se věnuji primárně studiu. Také jsem letos začala učit v rámci praxe na škole. Řekla bych, že se profesně stále ještě hledám, protože jsem na začátku své cesty, ale vím, že mě zajímá a baví práce s literaturou a příběhem. Nejvíce mě potěšila exkurze, kterou jsme podnikli s mým ročníkem a naší skvělou vedoucí katedry. Měla jsem možnost navštívit Divadlo Drak a Divadlo loutek a obojí bylo velmi inspirativní a krásné. Moc ráda na náš výlet vzpomínám. Nemám žádný zážitek, který by mě nepotěšil.

3. Myslím, že večer bych mohla najít nějakou chvíli volna, kterou bych ráda strávila se svými přáteli. Těším se, že si popovídáme a dáme si něco dobrého na zub.

4. Ráda čtu, chodím na procházky a túry s rodinou a kamarády a když mám chuť, tak něco dobrého upeču.

5. Z knih bych doporučila *Myši patří do nebe* (téma smrti je zde něžné a s nadhledem zpracováno a Šupito prostě nejde nefandit), *Bratry v poli* (je to krásný příběh o přátelství hraboše a syse) nebo *Lucii v lese* s čímsi (má trochu temnější atmosféru, a to mě na ni moc bavilo). Z představení se těším na *Mlžnou pohádku*, ještě jsem ji neviděla a o to víc mě zajímá.

6. Přála bych jim, aby navázali nové kontakty a vazby a upevnili ty stávající. Aby pro ně Dětská scéna byla stejně inspirativní a milou zkušeností jako byla minulý rok pro mne. Kéž všichni nasbírají krásné vzpomínky a zážitky, aby se na ni zase chtěli vrátit s radostí.

Ptal se Josef Pekárek

VČERA JSME VIDĚLI...

Cyril Šmejdiř

Radim Švec

Rozálie Švehlíková

NA SLOVÍČKO S...

... RECITÁTORŮ 4. KATEGORIE

Otázky pro recitátory:

1. Jak dlouho recituješ a byl/a jsi už někdy na Dětské scéně?
2. Jak ses dostal/a ke svému textu a proč sis ho vybral/a?
3. Co je podle tebe na recitaci nejtěžší?
4. Vyber pět klíčových slov, která charakterizují tvůj text.
5. Popiš co nejpřesněji své odpočinkové místo.

ADAM POLÁCH

(Ústříčkova smutná smrt)

1. Sedm let.
2. Tenhle text mi doporučila paní učitelka. Má sešit, který je plný textů k přednesu a tam jsme ho našli. Zaujal mě už kvůli svému názvu.
3. Negestikulovat. Na to se prý při přednesu hodně kouká. Je důležité soustředění na text a umět si ho užít.
4. Napínavé, vtipné, nespokojenost, smrt, nemoc.
5. Místo asi úplně nemám. Když si potřebuju odpočinout jdu sportovat, zaběhat si nebo do posilovny.

BARBORA HUČÍNOVÁ

(Velmi modré oči)

1. Recituji už 9 let.
2. Když jsem si vybírala text k recitaci, tenhle mě zasáhl. Je to silný text. Navíc mám doma kočku, takže tím silnější pro mě byl.
3. Myslím, že je těžké se vžít do situace, kterou text představuje.
4. Rasismus, násilí, zlost, žárlivost a nespravedlnost.
5. Moje postel doma.

Ptala se Markéta Somolová

ZEPTALI JSME SE...

... NA DOJMY Z VYSTOUPENÍ RECITÁTORŮ 4. KATEGORIE

Zoja (11)

Mně se líbila Matylda (text Marky Míkové: Koncert, úryvek z knihy Škvíry v podání recitátorky Nely Džubarové, pozn. red.). Občas to bylo trochu rychlé, ale asi to dobře sedělo k tomu textu.

Kristián (13)

Jsou tady zajímavé a inspirativní texty i výkony recitátorů. Mám mezi recitátory kamarádku Barču a myslím, že se jí dnes přednes moc povedl. (text Toni Morrisona v překladu Michaela Žantovského: Velmi modré oči v podání recitátorky Barbory Hučínové, pozn. red.)

Štěpán (12)

Moc se mi líbí celková atmosféra Svitav. Jsem tady letos poprvé. Všichni recitátoři jsou moc dobří a ani u jednoho textu jsem se nenudil. Je vidět, že to tady všichni umí.

Magdaléna (15)

Já jsem ráda, že jsme v kategorii byli všichni na podobné úrovni, a to i textově. Třeba na kraji byly některé texty spíš dětské, to se tady nestalo. (recitátorka textu Alexandry Berkové: O malé bílé cedulce, pozn. red.)

Ptala se Markéta Somolová

NA SLOVÍČKO S...

... JANOU MACHALÍKOVOU

Pokolikáté jste letos již na Dětské scéně? A jaké příjemné vzpomínky se vám s přehlídkou pojí?

Já to nepočítám, protože statistika mě mívá. Kdysi dávno mi na WP řekla Jana Konývková: „Musíš jet na Dětskou scénu, protože tam se všechno děje.“ A tak jsem jela a opravdu se dělo a hodně mě to ovlivnilo. Dělim čas mezi Wolkrův Prostějov a Dětskou scénu, protože na DS nemohu

Čemu se profesně nejčastěji věnujete? A co vás v letošním roce v tomto oboru ne/potěšilo?

Nejvíce se věnuji vybalování a balení. Stále někde pracovně jezdím, anebo se balím na různé semináře a dílny. Doma se pak snažím rekvizity, kostýmy, knihy, zápisky... udržet v systému a tomu se věnuji a věnuji a věnuji. Nově lektoruji pro Živou pedagogiku, a to mě těší, tam si mohu se všemi těmi rekvizitami vyhrát. Netěší mě mezioborové dusno způsobené nepochopením nastavení nových RVP.

Když už budete mít ve Svitavách spoustu pracovních povinností, kdy

a jak si „ukradnete“ chvíli na klid a relax?

Potkám hodně známých, kamarádů, spolužáků a hned jak někoho z nich uvidím, usmějeme se na sebe, obejmeme se, a to bude první malá chvíle pro mě. A potom chci o přestávkách pít kávičko s přáteli a hodně se smát. A taky se těším na společné „obídky“ a večere.

Jak trávíte volný čas, když už nemusíte pracovat?

Já moc ráda něco pěstuji. Potom to zalévám a žasnu, jak to roste, ryju do hlíny i do lina, maluji. Jezdím na výlety s přáteli, telefonuji si s Hankou Patrasovou. Čtu, píšu a taky si ráda něco šiju a tak si žiju.

Jaké představení či knihy byste doporučil/a účastníkům Dětské scéně? A proč?

Moc mě potěšila kniha *Pohádky a příběhy* Hanse Christiana Andersena s ilustracemi Filipa Pošivače. Manželka Filipa Pošivače Kateřina Bílková hrála na DS před 20 lety v představení *Svíňáček*. Tenkrát jsme si H. Ch. Andersena vybrali u příležitosti 200. výročí od narození. A teď má 220 nedožitých let a je tu tato úžasná kniha. Tady bych doporučila ještě knihu *Ztracená duše* od Olgy Tokarczukové. Je tam víc obrázků, než textu, ale sdělení je obrovské.

Co byste popřál/a účastníkům Dětské scéně, aby letošní přehlídku prožili v duchu „wellbeingu“?

Milí všichni, není pravda, že se musí stihnout všechno. Ono se to dá, ale když stihnete všechno, tak vám toho stejně většina ulítne. Prostě něco vynechte a jenom buďte v pocitu za co všechno můžete být vděční.

Ptal se Josef Pekárek

NAHLÉDLI JSME DO...

... DISKUSNÍHO KLUBU PRO DOPROVOD RECITÁTORŮ

Jana Machalíková vede v prostorách Střední zdravotnické školy diskusní klub pro doprovod recitátorů, který v daný den nediskutuje s lektory v prostorách knihovny. Měl jsem tedy možnost navštívit klub, ve kterém bylo deset učitelů a rodičů. Lektorka zahájila výrokem, že všichni recitátoři pracují na svých textech již delší dobu, a proto se může stát, že z jejich výrazů cosi vyprchá, ať už vícečetným přednesem nebo dospíváním přednášejících. Je to přirozený proces, který je právě dobré analyzovat i na diskusním klubu.

Účastníci si nejprve vzpomněli na slyšené texty, poté napsali na kus papíru názvy oněch nejvýraznějších, z nichž Jana Machalíková losem určovala, o kterém se bude mluvit. Během mé návštěvy se hovořilo o třech textech s ohledem na zastaralost či aktuálnost jazyka i témat (u textů Karla Čapka), prozrazení pointy v názvu textu předem či až jako závěrečnou tečku (text *Bůh chodí po světě inkognito*), anebo o důležitosti toho, že samotný přednes začíná už s příchodem na jeviště, prvním nádechem a kontaktem s publikem. To samé platí adekvátně i na závěr recitace pro efekt doznění. Doprovod recitátorů 2. a 3. kategorie tak měl dnes skvělou příležitost nahlédnout do tajných zákoutí přednesu.

Josef Pekárek

VČERA JSME VIDĚLI...

Prince Azun Bruno Clowes

Miriam Boumová

Nela Džubarová

VČERA JSME VIDĚLI...

Zuzana Hušková

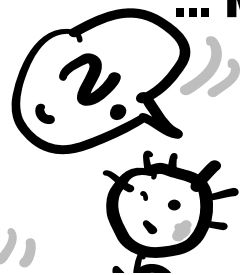

Magdaléna Ingrová

Luisa Jirsová

ZAPSALI JSME...

... NA BESEDĚ LÉKTORSKÉHO SBORU S RECITÁTORY 4. KATEGORIE

V interpretaci textu byly jasné indicie pro diváka, zaznělo v průběhu reflexe vedené Emou Zámečnickovou a Magdalenou Gracerovou Chrzovou. Doporučení, které bylo zmíněno už v průběhu reflexe pro 3. kategorii, se podařilo do přednesu vložit Barboře Hučínové s textem Toniho Morrisona v překladu Michaela Žantovského: *Velmi modré oči*. Lektorky ocenily také jasný směr sdělení názoru interpretky. Rozebírala se gramatická podoba věty a celková dynamika textu. Ve kterých chvílích tečky dodržet? A kdy nechat text plynout? Diskuzi rozpoutalo zamyšlení nad vyprávěčem textu. Kdo text vypráví? A jak vyprávěče interpretovat? Nonverbálně, intonačně...

Adama Otcovského, který přednesl text Rustama Ibragibekova: *Žena za zelenými dveřmi*, ocenily lektorky za ztotožnění s textem. Meditovalo se nad užitím nástrojů, jako jsou gesta nebo intonace. Co se může stát, když se s textem pracuje dlouho? Jak se recitátor při takovém přednesu cítí? Směr reflexe se dále ubíral k syntaktické stavbě textu. Zaznělo, že uvozovací věta nemusí vždy patřit jen vyprávěči, ale může být duchovně naplněná doznívající nebo vznikající myšlenkou některé z jednáčích postav. A ještě od syntaxe k fonetice. Melodičnost textu, který Adam představil zajišťovalo slovo „pták“. Právě zvuk dlouhého vokálu měl celý výstup podpořit.

Absolutně o ničem rozhodně nebyl výstup Martina Kotula. Text Stephena Chboskyho: *Absolutně o ničem* přichystal výzvu v podobě repetitivnosti motivů, které procházejí určitým vývojem. Právě u takových textů je důležité vědět, k jaké myšlence chceme diváka dovést, aby byl vývoj motivů podpořen.

Markéta Somolová

„Kdybych tento text měla číst, asi bych ho nedomatla. Tebe jsem ale, Radime, dokázala poslouchat celou dobu,“ začala Gabriela Zelená Sittová svůj komentář k recitaci Radima Švece a jeho zvoleného textu od Karla Čapka *Rýma*. Pochválila přirozený přednes a evidentní potřebu komunikovat s diváky. S Vítom Malotou se shodli na tom, že si Radim mohl zvolit náročnější text, tento však zvládl skvěle. Vít zdůraznil, že téma rýmy je jedno z těch oddechových. Obecně všechny přítomné upozornil na to, že pokud se recitace textu stane příliš rytmickou, může se přehlédnout jeho obsah.

Sofie Kadleckové se lektori doptávali, proč potřebovala předat text *Prospekt* od Wisławy Szymborské v překladu Vlasty Dvořáčkové. „Chtěla jsem cíleně poukázat na téma antidepresiv.“ „Ano, je potřeba o tom mluvit. Zejména v této době, kdy je epidemie depresí u mladých,“ souhlasil Vít. Pochválili Sofii jemně vědoucí úsměv při přednesu, který nasadila u nabádání ke spolknutí pilulky. Gabriela Z. Sittová: „Jsme polapeni něčím, co vypadá neškodně, a pak nás má ďábel v hrsti.“

„Tenhle text se opakuje každý rok, ale vždy mě vlastně překvapí. Pokaždé je jiný,“ poznamenal Vít Malota u společného povídání o recitaci textu *Revoluce* od Sławomira Mrożeka, který přednesl Theo Szpyrc. Gabrielu uchvátila „mušketýrská“ úklona, kterou Theo zakončil svůj přednes. „Přišlo mi to, jako tvůj elegantní osobitý podpis. Pozor jen, aby nebyla v rozporu s žánrem, který budeš recitovat příště.“

Tomáš Větrovský

František Kaska a Olga Strašáková zahájil rozbor přednesu Elišky Libertínové (Laurent Gounelle: *Bůh chodí po světě vždycky inkognito*) otázkou, zda druhý muž v textu byl opravdu bůh. „Ano, pro mě to bůh,“ zaznělo od Elišky. Oba lektori kvitovali umístění autora a názvu až na závěr textu. František Kaska dodal, že u některých textů, často těch v první osobě, je umístění názvu a autora na závěr vhodné. Vždy je ale dle jeho slov nutné pamatovat na to, že nadpis i autor jsou vždy součástí textu, bez ohledu na umístění.

Olga Strašáková zdůraznila důležitost práce s pauzou, v případě Elišky by například ocenila na začátku přednesu chvíli pro zkoncentrování divácké pozornosti. František Kaska následně ocenil schopnost interpretky, i přes náročné téma, udržet si civilnost a zbytečně do textu „nešlapat“. Naopak větší zlom by ocenil v momentě nástupu druhé postavy. Mělo by zkrátka dojít k většímu zlomu, v temporytmu, energii i výrazu. Olga Strašáková velmi kladně hodnotila napojení Elišky na diváky. Zároveň vyzdvihla změnu temporytmu, když došlo ke zmínce o pronikavém pohledu druhé postavy. Nicméně s textem celou dobu šla a příběh se jí „promítal před očima“.

Vojtěch Matějčka

PŘEDSTAVUJEME VÁM...

... LEKTORSKÝ SBOR
DĚTSKÝCH RECITÁTORŮ / 2

Všem lektorům a lektorkám jsme položili pět stejných otázek:

- 1. Pokolikáté jste letos již na Dětské scéně? A jaké příjemné vzpomínky se vám s přehlídkou pojí?**
- 2. Čemu se profesně nejčastěji věnujete? A co vás v letošním roce v tomto oboru ne/potěšilo?**
- 3. Když už budete mít ve Svitavách spoustu pracovních povinností, kdy a jak si „ukradnete“ chvíli na klid a relax?**
- 4. Jak trávíte volný čas, když už nemusíte pracovat?**
- 5. Jaké představení či knihy byste doporučil/a účastníkům Dětské scény? A proč?**

OLGA STRAŠÁKOVÁ

1. Počtrnácté a předtím jsem ještě jezdila do Trutnova i Ústí nad Orlicí. Pojí se mi to s mými žáky. To společně prožité napětí, radost i čas v čajovně.

2. Hlasu. Tomu, jakou moc ten hlas má a jak s ním můžeme pracovat. Netěší mě, že lidé tu mluvu odbývají. Chci, aby si uvědomovali, jakou sílu v sobě mají právě skrze svůj hlas.

3. Mám právě ten čas tady za relax, i když v trochu jiném duchu. Je to jiné, než když se teď věnuji zrovna vnučátkům.

4. Buď si pustím povídku, nebo jdu do divadla, nebo chodím se psem.

5. Teď si ujiždím na Petru Niklovi a jeho *Blázníčkovi* a dalších jeho dílech. To bych vřele doporučila.

GABRIELA ZELNÁ SITTOVÁ

1. Kolikrát jsem na Dětské scéně byla, to přesně nevím, ale poprvé jsem byla v Trutnově asi před 20 lety. Hezkých vzpomínek je vždycky hodně, protože Dětská scéna je vždycky plná kamarádů a přátel a taky nových milých tváří, které přijíždějí za divadlem a přednesem. Mám krásné vzpomínky právě na jednu ze svých prvních Dětských scén. Pracovala jsem v redakci Deníku Dětské scény a místa, kde se hrálo, byla od sebe docela vzdálená. Půjčila jsem si koloběžku a Trutnovem jsem jezdila na ní, to bylo praktické i osvěžující. A koupila jsem si tam tehdy červené polobotky, které jsem pojmenovala Aha! podle inscenace olomouckého souboru Aleny Palarčíkové. Ten den jsem s tím souborem dělala rozhovor a boty dostaly jméno díky nim. Dodnes je mám na chalupě. (Já jsem teda v té době měla pojmenované všechny svoje boty, ale tyhle dostaly jméno divadelní.)

2. Věnuji se knížkám pro děti, přednesu, dramatické výchově, vzdělávání

dětí i dospělých a všechno mě to těší, i když je toho dohromady někdy moc. Letos jsem dělala pokus, jak inspiraci pro dramatickou výchovu najít v jednom městě a plnohodnotně ji přenést jinam. Můj byl nápad, ale pomohly mi ho skvěle uskutečnit dvě vynikající lektorky Lucie Veličková a Jana Novorytová. Vznikl krásný pohybově-dramatický workshop Dozvuky, který otiskl inspiraci Aši do Prahy. A v rozvíjení tohoto nápadu chci rozhodně pokračovat, protože teď jsem zážitků plná ažaž/AŠAŠ.

A nepotěší mě (dokonce rozzuří), když vidím, že někdo hraje blbě a nevkusné divadlo pro děti. A toho je pořád tolik – dokonce i mezi divadelně vzdělanými profesionály –, že mám někdy pocit úplné marnosti. Vkus se prostě musí pěstovat, ale těch faktorů, které ho hubí, je nepřeberně.

3. Rozhodně si udělám čas na zmrzku nebo na kávu někde v kavárně, ale neumím si na Dětské scéně představit čas jenom pro sebe, protože vidět na jednom místě všechny ty kamarády a nebýt s nimi, to by mi způsobilo vnitřní neklid.

4. Spím. A jsem v tom absolutní jednička. Dělam to ráda, vytrvale, umím to na krátké i dlouhé časy, na různých místech, za různých okolností, klidně i přes den, třeba i někde na louce nebo v parku... Někdy je to spíš takové čištění hlavy v klidové poloze, někdy víc koncentrované, někdy rafinovaně ohraničené, ale je to vždycky tak slastný prožitek, že bych to ráda takhle veřejně prohlásila za oficiální koníček.

5. Za knihy je to jednoznačně *Kost* od Bary Dočkalové. Je to pro děti věkově tak nějak na konci prvního stupně základní školy, ale já jsem to četla s absolutním zápalem. To vidění světa a jeho potíží z pohledu kluka, který najde kost (lidskou!), je neuvěřitelně živé, plastické, poutavé. Je to čtení i pro dospělé. Ostatně u dobrých knížek by se vůbec nemělo mluvit o horní věkové hranici čtenářů. Dospělý člověk se díky knížkám pro děti může prociť k schopnosti vidět svět optikou věku, ve kterém kdysi byl a už nikdy nebude.

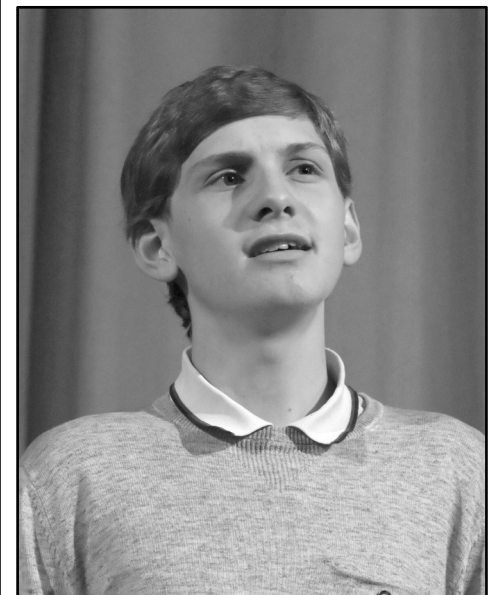
A z divadel? Za poslední rok mě nejvíc oslovil *Vojcek* v divadle X10, ale ohromně jsem si užila i operu *Plátée* v Národním divadle. Dětem bych přála, aby měly možnost jezdit na přehlídky a sdílet své vrstevnické počiny. A ráda bych upozornila na velmi zajímavou práci spolku TisícíHRAN. Věnují se dokumentárnímu a autorskému divadlu, tématům dvacátého století. Viděla jsem inscenaci *Tanky na plovárně*, kterou hrají tři senioři – ale jak ti promlouvají k současným teenagerům! Je to úžasné mezigenerační sdílení. A jsou autentičtí. To je skoro to nejcennější, co je v divadle pro děti a mladé lidi potřeba.

Ptal se Josef Pekárek

VČERA JSME VIDĚLI...

Sofie Kadlečková

Michael Kajnar

Martin Kotula

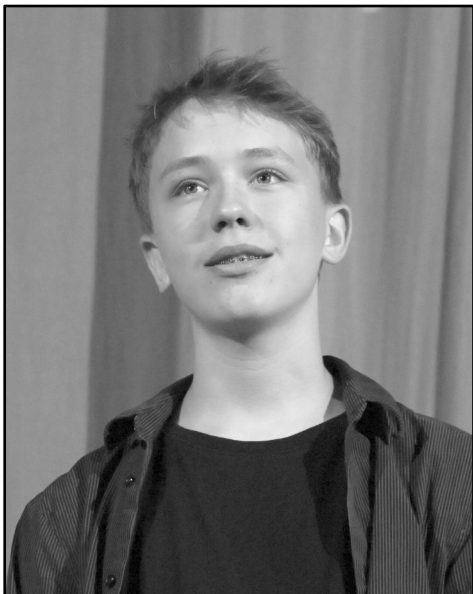
VČERA JSME VIDĚLI...

Eliška Libertínová

Alžběta Martínková

Adam Otcovský

ROZHOVOR S...

... MICHALEM KADLEČEM, HLAVNÍM ORGANIZÁTOREM ZA SKS MĚSTA SVITAVY

Jak dlouho už Dětskou scénu pořádáte a jaká je Vaše první pozitivní vzpomínka na ni?

My jsme se o tom nedávno bavili s kolegyněmi, že nevím, jestli je to má druhá nebo třetí Dětská scéna... vlastně možná čtvrtá. A první pozitivní věc, která mě napadá je asi to, že i přes peripetie, které organizace s sebou nese, je to pro mne vždycky radost, přestože je za tím spousta práce příprav předem. Hodně se tu nasmějeme, vidíme spoustu krásných inspirativních představení i nějaké koncerty. Jeden nás ostatně čeká již dnes, a to ve farní stodole brněnská kapela Majkls & Friends. Takže jakmile se ten vlak rozjede, a že to chce pár lidí, aby se rozjel, tak je to pro mě jen přívál pozitivní energie od dětí, od divadelníků, prostě od všech účastníků.

To zní jako náročný proces. Mne by zajímalo, co a kdo stojí za tím postarat se o pohodlí vystupujících souborů, co je třeba zorganizovat, aby se tady soubory měly dobře?

Je to práce pro několik lidí. Je potřeba zajistit finance, o to se stará jednak ARTAMA, pak i naše dvě skvělé účetní a v neposlední řadě náš pan ředitel. Je samozřejmě potřeba zarezervovat prostory a sehnat ubytování. To bývá ve Svitavách největším problémem, protože Svitavy nejsou tak velké, aby obsáhly takový nával účastníků. A v neposlední řadě i shánění jídla, což kvůli různým dietám a intolerancím bývá také oříšek. Poté už jen zařizujeme technické požadavky a zajišťujeme hladký průběh.

Máte při všech těch starostech čas na odpočinek? Vy i vaši kolegové...

No... (smích) před Dětskou scénou je to tak intenzivních čtrnáct dní, že opravdu jsme rádi, že jsme rádi. Jakmile se to rozjede, tak je to už lepší. Následně už jen vypichujeme takové ty technické záležitosti. No, a pak si vždycky bereme alespoň tři dny volna, když to jde. Letos máme hned po přehlídce premiéru a v sobotu je tady Svitaverna – festival jídla, pití, hudby a divadla tady v parku. Dovolenu si vezmu potom. Když mám čas, tak je pro mne největším relaxem jít si zaplavat do jezírka, které tady za Svitavami máme. Vezmu s sebou psy a zmizíme. Případně se nabízí četba zajímavé knížky před spaním. A ještě k tomu volnu, po skončení festivalu se nejvíc těším na Colours of Ostrava (smích).

Máte pro nás doporučení na nějaké místo, kam si dojít ve Svitavách odpočinout?

Normálně bych řekl rybník Rosnička, ten je ale bohužel momentálně vypuštěný, protože tam nebyly podmínky pro plavání, a tak se město rozhodlo ho vybagrovat. Pracují na tom už rok... (smích). Během bagrování se dokonce na dně našly nějaké nevybuchlé miny z války, takže se vše ještě opozdilo. Nicméně doufáme, že už příští rok bude Rosnička koupatelná, že tam bude nový písek na pláži a další vymoženosti pro komfort návštěvníků. Jinak asi patnáct minut za Rosničkou se právě nachází krásné písčové jezírko, o kterém moc lidí neví ale tam se dá skvěle koupat a relaxovat.

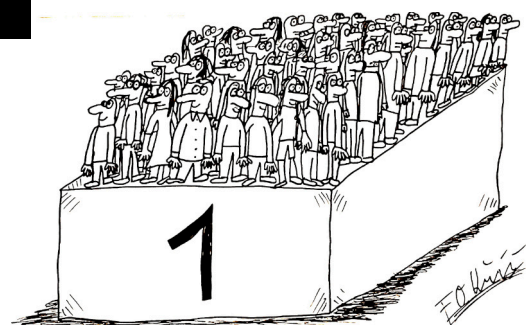
A taková krátká otázka na závěr, kolik hodin jste dnes spal?

No, překvapivě vlastně docela dost, určitě víc než vy. Šel jsem spát asi o půl dvanácté a vstával v sedm deset.

ptal se Vojtěch Matějčka

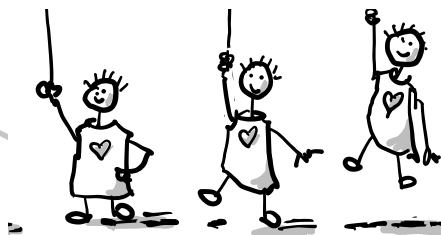
SEŠLO SE...

Recitátor Ondřej Kříž vzkazuje všem, že jsou jedničky.

ZAPSALI JSME...

... OČIMA LEKTORŮ O 1. BLOKU

Nechod'te k němu v neděli

Text Paula Grovese *Pan Cecil Brum a jeho dům* se stal předlohou pro tanečně dramatické představení Tanečního studia Light při ZUŠ Popelka z Prahy pod názvem *Nechod'te k němu v neděli*. Příběh je jednoduchý, je o domě, který se rozhodl následovat svého majitele při každém jeho kroku a tím ho uvádí do nezvyklé situace. A pan Cecil ji musí řešit. To řešení je také velice jednoduché – přes týden bude chodit pan Cecil sám, ale v neděli vezme svůj dům na procházku. Přesto, že soubor z textu vybral jen základní dějovou linku, příběh mu nabídl množství zajímavých podnětů k pohybovému zpracování, které soubor zdařile využil. Podkladem pro inscenaci byl nejen samotný text, ale také úvodní projekt souboru o domech, které žijí, které mají srdce a duši.

Kvalitou inscenace je bezesporu vybavenost dětí. Je zřejmé, že se systematicky zabývají pohybovými dovednostmi. Na druhou stranu je třeba zdůraznit, že pohybová choreografie podporuje příběh a složka hráčská a mluvní nijak za pohybovými dovednostmi nekulhá. Vše je přirozené. Hned v úvodu se nám představí dům, který tvoří skupina dětí. Vytvářejí jeden celek, ale zároveň je tato hromadná role individualizovaná, každý má své místo, svou část domu, kterou představuje. Dohromady tvoří kompaktní, dobře komunikující celek, který vykazuje velkou partnerskou souhru. Děti jsou soustředěné, mezi sebou spolupracující. Představení je hned od začátku dynamické, energické. Možná je tempo začátku až příliš rychlé. Když se představuje dům a divák vnímá, jak vlastně vypadá, jaký má charakter, nestačí vše postřehnout. Také je škoda, že se s individualizací domu nepracuje více, že se neprojeví jeho jednotlivé části ve více situacích. Pozornosti by si zasloužilo také jasnější vykreslení vývoje vztahu mezi domem a panem Cecilem. Je viditelný přes „zlepšování“ zdravotního stavu Cecila, od závislosti na berlích a „hadičkách“, které symbolizují jakousi odkázanost na pomoc druhých, přes první krůčky za pomoci berlí až k jejich odhození. Přesto by představení slušelo více propracovat okamžiky, kdy Cecil dochází k řešení a tím i uzdravování. Příběh o domě, který žije, a vývoj vztahu Pana Cecila se v průběhu času měnil podle situace, na kterou soubor tímto příběhem reagoval. Je obdivuhodné, jak tato skupina dokázala adaptovat inscenaci vždy na nové podmínky. S jakou přirozeností a elánem. To původní zamýšlené téma, „bereme si kousek svého domova, vždy když někde odcházíme“, se tak v čase proměňuje a stále dozrává.

Staré pověsti udatného národa českého

Zcela jinou předlohu a jinou práci nabídl Dramatický kroužek ZŠ Železnická z Jičína. Pro svou inscenaci si vybral předlohu, která je také školním učivem – *Staré pověsti české* Aloise Jiráska. Na zpracování je patrná pevná ruka tvořivých vedoucích, která nabízí dětem možnost podívat se na nejstarší české dějiny jinak, než se o nich dozvídají ve výuce. Jak se zpívá v závěrečném songu: třeba to bylo v těch dějinách jinak, než se učíme. Principem přístupu je nadsázka, nadhled, humor. Přípravenou strukturu inscenace děti přijaly a příběhy O Čechovi, O Bivojovi, O Libuši a O Přemyslovi, hrají s chutí.

Zejména první příběh je postaven na hravosti a scénických nápadech, kde má významnou roli chór. Ztělesňuje kmen kolem praotce Čecha, který putuje a hledá nový domov. Chór není jednolitý anonymní celek, je individualizovaný, každá jeho část nese svůj úkol. Někdo větší, někdo menší. Hravosti pomáhá práce s velkou látkou, která znázorňuje strasti cesty, např. hory, řeky, potůčky. Nutno poznamenat, že první část představení je nejzdařilejší, má nápady, energii, přesně postavené pointy, humor, který není postaven jen na slovních vtípcích. Dohromady jsme svědky mnoha vydařených a načasovaných gagů. Celé představení otevírá kramářská píseň naznačující žánr, polohu, ve které se budeme společně pohybovat. Stejná melodie odděluje další pověsti až k závěrečné shrnující písni. První pověst O Čechovi nasadila v rámci zvoleného principu a žánru poměrně vysokou laťku nápadů a jejich propracování. Je škoda, že v dalších částech představení tento princip trochu ztrácí dech. Mohli bychom uvažovat o tom, že by situacím slušely přesnější pointy, tvořivější zapojení chóru, nápaditější využití látky. Myslím, že tato skupina dětí je schopna v improvizacích a etudách nabídnout další scénické nápady a možná i jiné komentáře, které by vycházely více z jejich vlastní zkušenosti a života.

Přes tyto výše uvedené poznámky a doporučení je třeba ocenit práci dětí i vedoucích v podmínkách běžné školy, které jsou rozdílné od podmínek třeba na ZUŠ. Obdivuhodná je jejich ochota scházet se po vyučování a věnovat se třeba Jiráskovi trochu jinak.

Hana Cisovská

VČERA JSME VIDĚLI...

Amálie Pokorná

Anežka Staňková

Theo Szpyrc

VČERA JSME VIDĚLI...

Adéla Vališová

Beata Emma Zedníčková

Josefína Cerhová

NAHLÉDLI JSME DO...

... DĚTSKÉHO DISKUSNÍHO KLUBU K PŘEDSTAVENÍM 1. BLOKU

Na diskusním klubu se sešly děti z hrajících souborů TS Light Praha a Dramatický kroužek ZŠ Železnická z Jičína. Nejprve jsme hledali silné momenty či situace z představení **Nechod'te k němu v neděli**. Na děti nejvíce zapůsobilo budování domu z jednotlivých předmětů, hudební doprovod a rozčilení pana Bruma. V diskuzi nad jednotlivými složkami představení děti přečetly téma neobtěžovat člověka, který chce být sám, vnímaly použití živé hudby a zvuků jako složky, která udávala temporytmus představení a vtahovala do příběhu. Využití akordeonu jim navozovalo tajemnou atmosféru.

V diskuzi o inscenaci **Staré pověsti udatného národa českého** se mluvilo hlavně o příběhu praotce Čecha, využití plachty jako prostředku k proměně prostředí, o hudebním doprovodu, který odděloval jednotlivé příběhy a navozoval veselou atmosféru. Děti ocenily také slovní vtipy.

Kateřina Žarníková a Lenka Janyšová

ZEPTALI JSME SE...

... NA DIVÁCKÉ DOJMY Z PŘEDSTAVENÍ 1. BLOKU

Nechod'te k nám v neděli

Ema (11)

Líbil se mi efekt, jak za panem Brumem stále chodil celý jeho dům a to, jak k tomu hrála harmonika.

Sofie (11)

Bylo to celé moc hezké a vtipné. Zaujalo mě, že v tomto věku dokážou udělat tak pěkné představení.

Miloslava (55)

Mne dneska nabily ohromnou energií obě představení. To druhé, které jsme viděli považuji za trochu jarmareční, a to samo sebou nese velkou energii. A vlastně i první představení TS Light na to, že to byla taková prskavka, tak to představení mělo šťávu a ty děti mě hrozně bavily.

Kateřina (46)

Moc se mi líbila atmosféra toho souboru. Potkávali jsme je už během dne a bylo vidět, že mají s paní učitelkou hezký vztah.

Magdaléna (15)

Zaujalo mě, že tak maličká děcka byla na scéně úplně v pohodě. To nevidám.

Staré pověsti udatného národa českého

Ema (11)

Líbilo se mi zpracování do krásných detailů, jako opakovaná hra činěln atd.

Marie (12)

Obě představení byla moc hezká. Zaujal mě Bivoj, jak říkal „mami“, to bylo vtipné. A taky ta holčička, co se pořád ptala, jestli už tam budem, to bylo dobrý (smích).

Barbora (50)

Byla jsem absolutně nabitá energií! V obou představeních byl úžasný humor a komediantství dětí. Energie z nich úplně sálala. Ani na chvíli nic z toho nespadlo. Ani nadšení ani humor.

Laura (13)

Líbilo se mi zpracování toho tématu. Představili nám vtipné příběhy, které už všichni známe.

Magdaléna (15)

Líbilo se mi, že představení bylo vtipné. Každý z nich byl dobrý sám za sebe a zároveň bylo vidět, že mají dobrou komunikaci mezi sebou na jevišti.

Ptali se jp, um, tv, ms

TÉMA ČÍSLA...

... SPIRITUÁLNÍ WELLBEING

Většina účastníků našeho letošního festivalu se věnuje umění. Umění recitace, herectví a v jeho zákulisí se schovávají ještě takové profese jako novinářství, fotografování, přednášení, lektorství a další. Všechny tyto činnosti nám dávají pocit, že náš život má ten takzvaný „smysl“. K tomu, abychom byli spokojí musíme vědět, že naše snaha a námaha k něčemu vede. Ať už v práci, v projektech, koníčcích.

Problém nastává v okamžiku, kdy ten smysl v našich činnostech nevidíme. Může se nám pak snadno stát, že nevíme, kam směřujeme, kdo jsme a cítíme se prázdní.

Člověku nestačí ke štěstí jako hobitovi pořád jen koláče a vychlazené pivo. Ne všem. Někteří z nás potřebují být duchovně naplnění. A jaký je náš tip na takové dobítí duchovních baterek?

Zpomal. Občas si zkus napsat na kus papíru, co tě baví, za co jsi vděčný. Co tě naopak ubíjí. Co by sis přál. Zeptej se sám sebe, jak se cítíš a proč? Udělat si občas přehled o tom, co se v nás vlastně děje je potřeba. Dokáže nás to zklidnit a pak ze sebe můžeme vyhodit odpadky, které jsme dlouho nevynesly. Můžeme taky využít formu meditace, modlitby nebo, jak naznačila moje kolegyně Markéta v minulém čísle, pokecej a prober to s kamarádem.

Pokud ale víš, že to, co ti doplňuje baterky je divadlo a recitace, a právě to tady s námi vše tvoříš a prožíváš, tak šlápní na plyn! Užij si to tady! Prociť každou chvilku na jevišti. Každou recitovanou větu. Diváci, hltejte plnými doušky atmosféru v sálech. Nechme se naplnit příběhy a všim, co nám herci a recitátoři nabídnou. Ať se i náš festival stane synonymem pro spirituální wellbeing!

Tomáš Větrovský

SEŠLO SE...

... CESTA K DOBRÉ DUŠI A DOBRÉMU ŽIVOTU

Někdo uvažuje, zda jde o dobrý život díky dobré duši, nebo naopak zda dobrý život přináší dobrou duši. Důležitá je přítomnost pozitivních duchů, kteří nás chrání a zlepšují naši pohodu. Každodenní maličkosti jako procházka lesem, vůně posečené trávy nebo pohled na nebe mohou povzbudit naši duši. Uvědomění si sebe sama v těchto chvílích nás naplňuje a zlepšuje naši spirituální pohodu. Nejste pouze tím, co jíte nebo na čem sedíte, ale tím, jak vnímáte sami sebe a své okolí. Harmonie v našich činech přináší klid a rovnováhu do našeho života. Prostě být si se sebou i u sebe.

Pomáhejme těm, kteří jsou teď na dně a uvědomujeme si, že každé nadechnutí a každý okamžik může přinést povzbuzení a radost. Spirituální wellbeing, jak já mu rozumím, vede k nalezení vnitřního klidu a radosti, kterou ale také můžeme šířit kolem sebe. Napadá mě mnoho rovin obecných i individuálních:

1 – Hluboký smysl a účel: Spirituální wellbeing znamená, že člověk má pocit, že jeho život má smysl a hlubší poslání – ať už skrze víru, filozofii, službu druhým, nebo osobní hodnoty. 2 – Prožívání propojenosti: Může jít o pocit propojení s něčím větším než já sám. Pro někoho je to Bůh, pro jiného příroda, vesmír, kolektivní vědomí, nebo prostě hluboké vztahy s lidmi. 3 – Vnitřní klid a harmonie: Duchovní pohoda souvisí i s vnitřním klidem, vyrovnaností, schopností být přítomný a nechat věci plynout. Často se objevuje skrze meditaci, modlitbu nebo kontemplaci. 4 – Hodnoty a etika: Lidé s rozvinutým spirituálním wellbeing mají často jasný žebříček hodnot, podle kterého se rozhodují a žijí. To jim dává stabilitu i v těžkých časech. 5 – Transcendence a vděčnost: Schopnost vidět krásu v maličkostech, cítit vděčnost, úžas nebo naději i bez konkrétního důvodu – to je taky součást duchovní pohody.

Spirituální wellbeing je dobré bytí, dobrý život dobré duše nebo dobrý život s dobrou duší, nebo dobrý život v dobré duši. Jaká že duše je dobrá? Jaká duše je dobrým duchem, někým, kdo nás chrání, kdo nás může najít, kdo nám dělá dobře na duši? A mohou nebýt žádná zla na duši, může být, že jsme v dobru až po uši? Velké dobrodružství, jestli si děláme sami dobro na duši, anebo nám dělá někdo dobro na duši, a nedej Bože zda my děláme někomu dobře na jeho duši!

Roman Černík

VÝZVA...

Úkol ke spirituálnímu wellbeingu:

Napiš si na papír tři věci, které ti dnes udělaly radost, a pochval se za něco, co se ti dnes opravdu povedlo. Může to být i drobnost, žádný velký čin. Když bys měl touhu svou radost sdílet, tak nám to pošli na email: detskascena2023@gmail.com nebo zanes přímo do redakce DDS ve 3. podlaží Fabriky.

ZAHLEDLI JSME...

... v dílně pro recitátory 2. kategorie

... v dílně pro recitátory 3. kategorie

... na besedě s recitátory 4. kategorie

VČERA JSME VIDĚLI...

Nechod'te k němu v neděli

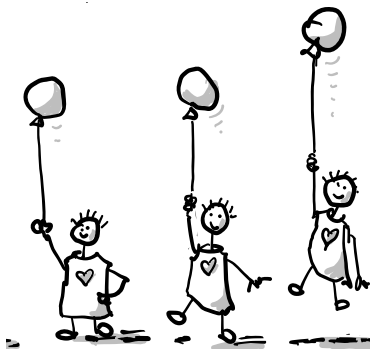
Nechod'te k němu v neděli

Staré pověsti udatného národa českého

ZAPSALI JSME...

... Z VEŘEJNÉ DISKUSE O PŘEDSTAVENÍCH 1. BLOKU

2.

První diskusní blok o představeních 53. Dětské scény se konal v hojném počtu ve farní stodole svitavské římskokatolické farnosti a uvedl jej moderátor Roman Černík. Účastníci si nejprve stanovili dvě jednoduchá pravidla debat: když měli mluvit poprvé, představili se křestním jménem, a pokud souhlasili s názorem někoho jiného, zamávali rukou. V opačném případě mohli nesouhlasně kroutit hlavou. Smyslem je nonverbální povědomí o tom, jak stanovisko diskutujících rezonuje v osazenstvu.

Nechod'te k němu v neděli, TS light při ZUŠ Popelka v Praze 5

Inscenace podle předlohy *Pan Cecil Brum a jeho dům* od Paula Grovese sklídila, po dohrání i po následné veřejné diskusi, velký úspěch. Vyzdvihován byl zápal dětí, využití celého prostoru jeviště, ale především využití hudebních nástrojů jako doprovodu pro jevištní tvar. Tématem diskuse se staly tři body. Za prvé otázka, jestli byl nutný hudební doprovod Prokopa Závady, který vedle dětských herců hrál na akordeon? Za druhé, jestli se dům s panem Brumem vzájemně potřebovali? A za třetí, proč se ve vystoupení objevil pan Brum o berličích, když dříve jezdil na vozičku? Diskutující kreativně pátrali po motivech, které jim nabízela inscenace.

Zejména poslední zmíněný bod diváci rozebírali i v souvislosti s knižní předlohou. Vysvětlení nakonec podala vedoucí a režisérka hry Lenka Tretiagová: „Matěj Závada, který hrál pana Bruma, si zranil nohu. Protože byl nejprve na vozičku a po zlepšení začal chodit o berličích vytvořili jsme nejdřív „vozičkovou“, a poté „berličkovou“ verzi inscenace. A protože s berlemi nemohl hrát na akordeon, hrál na něj jeho tatínek.“

Zapsal Tomáš Větrovský

Staré pověsti udatného národa českého, Dramatický kroužek ZŠ Železnická, Jičín

Inscenaci, která divákům představovala počátky českých dějin, přivezl do Svitav soubor žáků základní školy. Na scéně se objevili zástupci téměř z každého ročníku, chyběli jen prvňáčci. Diváci ocenili práci s dvoubarevným batikovaným plátnem, které představovalo české hory, lesy i řeky. Pozornost upoutala také práce s hudebními nástroji. Kytara, buben, dřívka a činely se objevovaly v předelových písních, dotvářely a podporovaly herecké výkony a kazu je dokonce dabovalo. Dále diváci upozorňovali na schopnost práce s imaginací. Všichni se shodli na tom, že díky sjednocené práci souboru v pohybu a zvuku viděli projíždějící koně spolu s herci, ačkoli podle organizátorů do sálu zvířata vpuštěna nebyla. Lektori, kteří viděli představení hned dvakrát, ocenili odpolední energii, využití pohybu divadelního znaku a také imaginaci souboru.

Diváci dále vyzdvihli cit dětí pro legraci a smysl pro expresivitu výrazu. Přestože byl představován příběh dávno minulý, účastníci debaty našli hned několik momentů, které poukazovaly na propojení s dneškem. Jedním z příkladů bylo heslo: „Češi, do toho!“ A fórký? Ač byly některé ošpanější a jiné novější, „stodola“ shledala, že pokud se jimi dětští herci baví, není o čem. Zazněla také zamyšlení nad vnímáním dnešní doby. Potřebujeme, aby vše bylo sděleno rychle a zároveň tak, abychom se nad tím pobavili? Které vtípky byly dospělejší? A jak se příprava představení základní školy liší od představení zuškových a „dédemáckých“? Ale to je již na jinou diskusi.

Zapsala Markéta Somolová

VČERA JSME VIDĚLI...

Nechod'te k němu v neděli

Staré pověsti udatného národa českého

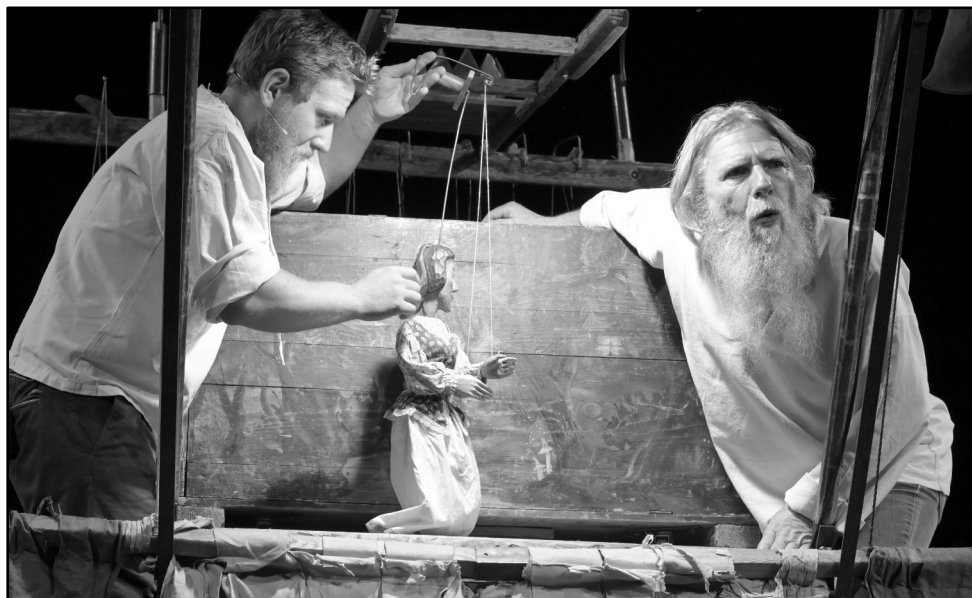

Staré pověsti udatného národa českého

ZAHLÉDLI JSME...

... během rautu pro recitátory

... Sněhurku a sedm trpaslíků Vítě Marčika

... ve farní stodole při veřejné diskusi

DNES HRAJÍ...

... Když dítě zlobí, Soubor ZUŠ Uherský Brod

Jak vznikl název vašeho souboru?

Na naší ZUŠce není zažité dávat souborům názvy. Tak možná pro příští sezónu něco vymyslíme.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

My jsme nejdříve začali zpracovávat text Marky Míkové Nekonečná jízda, v listopadu však z vážných důvodů odešla jedna členka souboru, a tak jsme narychlo museli shánět nový námět. Pan učitel dramatisoval knihu NĚFO od Davida Walliamse minulý školní rok s jiným souborem, tak jsme toho rychle využili. Líbilo se nám totiž téma a grotesknost příběhu. Upravili jsme si text pro sebe a zkoušelo se velmi intenzivně.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Když roste Něfo.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Když jedna nejmenovaná herečka (vypravěčka) zjistila, že neumí zkoordinovat ruce a nohy. A když si Něfo, pětkrát vykřičelo hlas.

Jak by měl podle vás vypadat ideální pohodový den ve Svitavách, abyste se cítili příjemně a pohodlně?

Projít se po Svitavách a poznat město. Odehrát bez problémů, podívat se na jiné soubory. Dobře se najíst, dát si zmrzlinu a v pořádku se vrátit domů.

Jak často a pro koho inscenaci hrajete?

Minulý školní rok jsme hráli ruskou pohádku Finist, jasný sokol. Hráli jsme ji 8x. Jsme zvyklí hrát jak pro veřejnost, tak pro školní děti, které k nám chodí dopoledne na reprízy. Inscenaci „Když dítě zlobí“ budeme hrát popáté.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Něfo, džungle, etě, Monstropedie, křik.

DNES HRAJÍ...**... Podejme si tlapku, Na paloučku, ZUŠ Petra Ebena, Žamberk****Jak vznikl název vašeho souboru?**

Líbí se nám slovo PALOUČEK jako takové. Za paravány si takový náš malý palouček tvoříme.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Nejdřív přišel nápad od paní učitelky připravit smysluplné a vkusné představení pro nejmladší dětské diváky, a tak začalo všelijaké promýšlení bez předlohy. Potom přišli na řadu maňásci, se kterými jsme si chtěly zkusit zahrát.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Naše inscenace má mnoho zajímavých míst, ale nejoblíbenější je sbírání hub (obzvláště, když padají smajlík).

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Největším zádrhelem pro zkoušení bylo sejít se v plném počtu. A i při plném počtu nemít „nedostatek rukou“.

Jak by měl podle vás vypadat ideální pohodový den ve Svitavách, abyste se cítili příjemně a pohodlně?

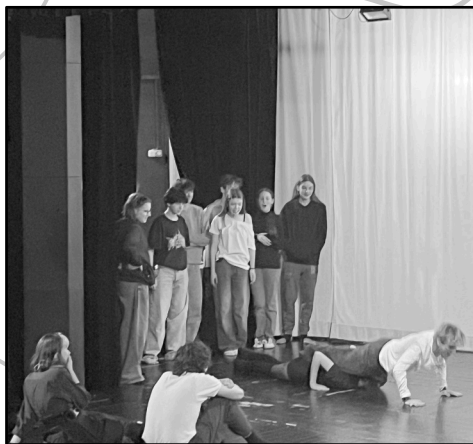
Takže: horké maliny v kavárničce, svačinka pod stromem, horké maliny, obídek, horké maliny a sem tam nějaké to divadlo.

Jak často a pro koho inscenaci hrajete?

Hrály jsme pro prvňáčky a druháčky místních škol. Termín pro školky se bohužel setkal s nemocí členky souboru. Pak jsme ještě hrály párkrát pro rodiče a příznivce dramatařů.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Přátelství, dětstnost, příroda, radost, písničky.

Představte svůj soubor fotografií tak, aby vystihovala, jak je vám v hodině dobře a spokojeně.**DNES HRAJÍ...****Jak vznikl název vašeho souboru?**

Vedoucí našeho souboru Lenočka přinesla sazenici avokáda, někdo ze souboru navrhl, že bychom se takto mohli jmenovat. Později jsme nasbírali body na plyšové avokádo supermarketu Billa. Tento plyšák se okamžitě stal naším maskotem.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Tato inscenace vznikla pod vedením Leny Slámové (ZUŠ Litvínov) a Petro Slámy (KVD DAMU). Jde o jevištní uchopení textu Mlžná pohádka z knihy Lingvistické pohádky od Petra Nikla – nové uchopení už známého textu. Intencí inscenace je pracovat s prvky pohybového, výtvarného a imerzivního

divadla. Jedná se o první zkušenost studentů s divadlem poezie a proto bylo klíčem k realizaci inscenace najít cestu jak udržet obsahovou stránku textu a podpořit ji pohybem a přímou interakcí s divákem.

S tímto textem se v ZUŠ Litvínov poprvé pracovalo v roce 2014 v rámci soutěže koncertního melodramu v Šumperku. Hudební složku tohoto melodramu složila Larisa Chytriak. Tento žánr měl naprosto odlišné nároky na vystupující a zaměřoval se na to jakým způsobem spolu mluvené slovo a hudba komunikují.

Po deseti letech, s novou generací žáků došlo k návratu k tomuto pozoruhodnému textu s úmyslem inscenovat jej jako divadlo poezie v kolaboraci s Petro Slámou. Skrze práci na tomto projektu měli žáci možnost si sáhnout na naprosto odlišný způsob práce.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Každý z nás má odlišný názor na nejzajímavější moment inscenace, ale všichni se shodneme spíše na prvku než trčitém momentu, a to na práci se světly a stínem.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Na začátku práce na inscenaci jsme přistupovali k práci s nedůvěrou. Předcházela jí různá pohybová, hlasová, imaginativní a únavná cvičení, jejichž směr jsme zcela nechávali.

... Mlžná, Avokádo, ZUŠ Litvínov**Jak by měl podle vás vypadat ideální pohodový den ve Svitavách, abyste se cítili příjemně a pohodlně?**

Vstávat v 11, ochutnat dobré jídlo, dát si dezert, zahrát si roblox. (Katka) Být spolu, nestresovat se a užít si to. (Vanda) Mít dobrou postel, vidět dobrá představení, být spolu, přežít to se ctí jako pedagog a přitom se vyspat. (Lenočka) Zábavná představení, dobré jídlo, nová přátelství a hlavně konstrukruktivní kritiku (David) Dobře se vyspat, všechno na pohodu, dobré jídlo, prima parta, aby se nám to povedlo a druhým taky. (Julča). Dobré jídlo, kvalitní divadla a přející diváci. Následně povzbuzující reflexe ve stodole, která motivuje soubory k další tvorbě. (Petro)

Jak často a pro koho inscenaci hrajete?

Inscenaci nehrajeme často. Někdy jsme ji hráli v sále naší ZUŠ, pak už pouze na krajské přehlídce v Lounech – kvůli technickým nárokům.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Atmosféra, tajemno, světla, nejistota, poetično.

Představte svůj soubor fotografií tak, aby vystihovala, jak je vám v hodině dobře a spokojeně.

KOMIKS

... SNĚHURKA NA SCÉNĚ

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY NA WEBU - DRAMA.CZ/DS

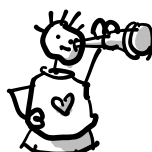
INSTAGRAM

detska_scena_svitavy

PROGRAM DĚTSKÉ SCÉNY

NEDĚLE 15. ČERVNA

8.00–8.45	dílny pro recitátory 2., 3. a 4. kategorie	SZŠ
9.00–11.30	vystoupení recitátorů 2. věkové kategorie	kino
9.00–13.00	semináře A–C	Fka
10.00–11.25	2. blok přehlídky – vystoupení pro veřejnost	
13.00–14.30	beseda lektorského sboru s recitátory 2. kategorie a jejich doprovodem	Fka-knihovna
	diskusní klub pro doprovod recitátorů 3. a 4. kategorie	SZŠ
	dílny pro recitátory 3. a 4. kategorie	SZŠ
	seminář R	Trám
15.00–16.30	2. blok přehlídky – vystoupení pro účastníky Dětské scény	
	MLŽNÁ, AVOKÁDO , ZUŠ Litvínov	Fka
skupina A	Když dítě zlobí , Soubor ZUŠ Uherský Brod	Tyjátr
skupina B	Podejme si tlapku , Na paloučku, ZUŠ Petra Ebena, Žamberk	Trám
	Podejme si tlapku , Na paloučku, ZUŠ Petra Ebena, Žamberk	Trám
	Když dítě zlobí , Soubor ZUŠ Uherský Brod	Tyjátr
17.15–18.00	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů vystupujících v 2. bloku	Fka-3. podl.
17.15–18.30	dětský diskusní klub	Fka-aula
18.15–19.30	veřejná diskuse o představeních 2. bloku	stodola
20.00	Končíme! Divadielko na dlani, ZUŠ Voderady (SR)	Fka
20.30	Majkl's & Friends , Brno (koncert)	stodola
Fka	Fabrika Svitavy	
Fka-knihovna	Městská knihovna Svitavy, 2. podlaží	
Trám	Divadlo Trám	
SZŠ	Střední zdravotnická škola	
stodola	farní stodola svitavské římskokatolické farnosti	
kino	Kino Vesmír	

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY - ČÍSLO 2.

Redakce: Josef Pekárek (šéfredaktor), Markéta Somolová, Tomáš Větrovský, Vojtěch Matějčíčka, Pavel Kocych (grafika a sazba) a Ivo Mičkal (foto). Tisk: DTP centrum Svitavy. Redakce sídlí ve 3. podlaží Fabriky Svitavy. Neprošlo jazykovou korekturou.

Uzávěrka čísla 2. - 14. června 2025 v 23:30. Náklad 150 ks.